

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Hanna Härders: Heidesommer

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Heinz von der Wall

Fröhjohrsmorgen

Rundüm staoht de Wisken witt.
Iis an Gröön un Strüker sitt.

Ruug is noch de Luft un groff.
Külle strickt üm Huus un Hoff.

Hier un dor sünd Schieven beschlaon.
Well mag so naoh buten gaohn?

Duurt nich lange. Sünnenstraohl'n
willt dat Fröhjohr woll herhaol'n.

Hanna Harders

Heidesömmer

Witte Wattewulken trecket
ahn Roh un ahn Rast.

Barkenstamm lücht' al van wieden,
Immen dräget swaar an Last,
warme Lucht is nett as sieden,
Flinnerk' damelt ahn Hast.

Trillernd stiggt de Heidelerche
in dat hoge Middagsblau,
sachte swevend schuven Wulken
Schemen över de greune Au.

Maria von Höfen

Trude

As ik se kennen lehrde, was sei all nich mehr de Jüngste. Löterhen wüdd se dann uk all wat klöterig un vergeet 'n heil masse. Wat se over nie vergeet, was ehre Süster, wecke domaols in de DDR waohnde, tau jeden Geburtsdag un jedet Wiehnachten Pakete tau schicken.

Nu gev dat over tau de Tied noch vël Vörschriften, wo so 'n Paket ut-tauseihn har; wat un woväl dor in wäsen dröffde, un dann schull uck de Inhalt dor noch bischräwen staohn.

Üm aal dat scherde sik Trude nich. Off se dat nich mehr vör'nanner kreeg oder sik dor einfach över wegsetten dö, dat kann ik nich seggen. Se wüßde over genau, dat se de Pakete lange vörher bi de Post up-gäwen mößde, wenn de rechtertied ankaomen schullen.

Un do eis'nmaol, 'n poor Daoge vör Wiehnachten, – ik glöw dat wör ehr leste – hüllt bi ehr vör 't Huus de Postwaogen. Trude kreeg 'n Paket! ... Wat 'n Fraide!

„Teuv eis äben“, sä se tau den Postjungen un drückde üm 'n dicket Drinkgeld in de Hand. As de ganz verdattert keek, weil 't sowat nich aale Daoge gev, nickde se üm tau: „Nimm man, dat is et mi weert“, sä se. „Hier – miene Süster ut de DDR schickt mi ein Wiehnachtspaket un dorbi heff de doch sülvest nicks. Sicher heff se sik dat van 'n Mund afsport üm mi 'n Fraide tau maoken!“

Trude was so licht, as wenn se danzen wull. Un de Postjunge, as hei de dicken Fraidentraonen an ehre Backen daolrullen seehg, de kunn ehr do nich eis mehr seggen, dat dat ehr eigen Paket was, dat, weil se kiene „ordnungsgemäßen“ Angaoben maakt har, weer trügge kaomen wör.